

Arrest

nr. 96 618 van 5 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chileense nationaliteit te zijn, op 23 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 januari 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Chileense nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Viña del Mar.

U zou in 2008 met uw moeder en uw zus naar uw tante in Europa zijn gekomen. Na een korte tijd in Amsterdam en enkele weken in Spanje zou u zich in België hebben gevestigd. Uw moeder en zus zouden u al spoedig verlaten hebben en u zou sindsdien vnl. contact hebben gehad met uw tante. Na enige tijd zou u een relatie zijn begonnen met een persoon van Nederlandse nationaliteit, met wie u ondertussen sinds ruim vier jaar een koppel vormt en in België samenwoont. Noch via de procedure ‘9bis’ noch via uw relatie met een EU-burger bent u erin geslaagd uw verblijfsstatus in België in orde te brengen. Bij een controle op datum van 05.12.2012 werd u wegens illegaal verblijf

aangehouden en overgebracht naar het repatriëringscentrum 127bis te Steenokkerzeel. U verklaarde zich vluchteling op 12.12.2012.

In geval van terugkeer naar Chili vreest u dat u terug bij uw vader zou moeten gaan wonen. Uw vader is evenwel werkloos en agressief en heeft al enige tijd in de gevangenis doorgebracht. U vreest ook niet verder te kunnen studeren en niet in uw levensonderhoud te kunnen voorzien.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een aantal artikels voor over de situatie in Chili, uw paspoort en uw geboorteakte.

B. Motivering

Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling of deze van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u zich reeds vier jaar in België bevond alvorens zich vluchteling te verklaren. Dit wijst niet op de aanwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde. In deze periode had u geregeld contact met de Belgische overheid, m.n. met het plaatselijke gemeentebestuur en met de Dienst Vreemdelingenzaken (o.a. beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 25.11.2011, een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op 16.02.2012). Pas nadat u op 05.12.2012 werd gearresteerd wegens illegaal verblijf verklaarde u zich op 12.12.2012, de dag van uw voorziene terugkeer naar Chili, vluchteling. Van iemand die een gegronde vrees voor vervolging zegt te koesteren of een reëel risico op ernstige schade zegt te lopen, kan aangenomen worden dat hij of zij zich zo snel mogelijk wendt tot de bevoegde instanties teneinde een beschermingsstatus aan te vragen. Het feit dat u hier meer dan vier jaar mee wachtte en pas op de dag van uw voorziene repatriëring een asielaanvraag indiende, plaatst ernstige twijfels bij uw nood aan bescherming.

Verder dient er op gewezen te worden dat de elementen die u aanhaalt niet kunnen gekwalificeerd worden als een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald door de Conventie van Genève of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalt aan dat u in geval van terugkeer noodgedwongen zal moeten intrekken bij uw vader. Deze zou aan lager wal zijn geraakt, zou agressief zijn geweest, zou een tijdje als dakloze hebben geleefd en zou al een periode in de gevangenis hebben verbleven omwille van wapenbezit en familiaal geweld (CGVS p.3-4). Het staat u als volwassene evenwel vrij om zich elders te vestigen en zodoende de eventuele problemen met uw vader te ontlopen. Gevraagd of u denkt dat uw vader u slecht zou behandelen in geval u zich bij hem zou vestigen, antwoordt u bovendien dat u niet denkt dat dit het geval zal zijn maar, zo zegt u, hij zou niet in staat zijn om u te onderhouden, om u te laten studeren, etc. Uiteraard zijn dit geen elementen die de toekenning van de vluchtelingenstatus rechtvaardigen, noch kan er een reëel risico op ernstige schade uit afgeleid worden. Hetzelfde dient te worden besloten betreffende uw verklaring - die op dit ogenblik overigens nog vrij hypothetisch is - in Chili in de armoede te zullen terechtkomen en niet verder te kunnen studeren. Bovendien dringt de vraag zich op waarom uw echtgenoot u niet tijdelijk financieel zou kunnen ondersteunen gedurende de periode die u nodig heeft om via de geijkte procedure in Chili uw documenten (om herenigd te worden met uw echtgenoot) in orde te laten brengen.

Omwille van deze redenen kan u geen van beide statussen worden toegekend.

De door u voorgelegde stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen. Uw identiteitsstukken bevestigen uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. De persartikels over de armoedekloof in Chili, over het studentenprotest en over verkrachtingen in Chili verwijzen naar de algemene toestand in uw geboorteland. U haalt geen elementen die er op wijzen dat u persoonlijk ten gevolge deze feiten een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het aanvullend protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, een schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekster herhaalt dat zij bij terugkeer naar Chili haar intrek zal moeten nemen bij haar vader die eerder veroordeeld is voor familiaal geweld en wapenbezit. Als alleenstaande jonge vrouw kan verzoekster aanzien worden als behorende tot een sociale groep wat één van de vervolgingsgronden vormt van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Uit het relaas van verzoekster blijkt dat zij in geval van terugkeer een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet,

2.2. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster reeds in 2008 in België is aangekomen. Zij wachtte vervolgens vier jaar alvorens een asielaanvraag in te dienen. Dit klemmt des te meer nu verzoekster reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten gekregen had (29 november 2011, 27 augustus 2012 en 5 december 2012) en zij op 5 december 2012 werd gearresteerd wegens illegaal verblijf en overgebracht naar een gesloten centrum waar zij tot 12 december 2012, de dag van haar voorziene terugkeer naar Chili, wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren. Verzoekster weerlegt dit motief van de bestreden beslissing niet, noch geeft zij een aannemelijke verklaring hiervoor zodat dit onverminderd overeind blijft.

Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming mag echter worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk informeert over de wijze waarop hij die bescherming kan bekomen om vervolgens met de nodige spoed een asielaanvraag in te dienen. Dat verzoekster 4 jaar en meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten heeft laten voorbij gaan alvorens een asielaanvraag in te dienen ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag en verhindert nog enig geloof te hechten aan haar bewering haar land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Terecht stelde de bestreden beslissing overigens dat de door verzoekster opgeworpen problemen van familiaal geweld met haar vader als zij bij terugkeer gedwongen bij hem zal moeten intrekken, niet kunnen gekwalificeerd worden als vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag noch als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het staat verzoekster immers vrij om zich als volwassene elders te vestigen om zo de problemen met haar vader te ontlopen. Gevraagd of verzoekster denkt dat haar vader haar slecht zou behandelen in geval zij zich bij hem zou vestigen, antwoordt verzoekster overigens dat zij niet denkt dat dit het geval zal zijn maar hij niet in staat zou zijn om verzoekster te onderhouden of te laten studeren. Economische motieven houden echter geen verband met het vluchtelingenverdrag.

Verzoekster betoogt tenslotte dat zij als alleenstaande jonge vrouw kan aanzien worden als behorende tot een sociale groep maar gaat er aan voorbij dat een kandidaat-vluchteling zowel een gegronde vrees voor vervolging als de reden van deze vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep moet bewijzen. Bij gebrek aan bewijs van een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde sociale groep geen bewijs van de hoedanigheid van vluchteling en dient dan ook niet nader onderzocht te worden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER